

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prsiroman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld., za jeden mesec 1 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tujne dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopis naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vrčajo. — Uredništvo in upravljenje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnemu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Imenovanje brez pomena.

Predsednikom Tržaškega deželnega sodišča je imenovan dosedanji višji državni pravnik v Trstu gospod Mihael Urbančič. Ker je za nas kako važno, kdo zavzema to mesto, in ker se že čujejo neke nadeje glede premembbe razmer pri Tržaškem deželnem sodišču, naj pojasnimo pomen tega imenovanja.

Zoper imenovanje nimamo — in to je gotovo kako redek slučaj — nič ugovarjati.

Novi deželnosodni predsednik je po rodu prav za prav Slovenec, ali to seveda ne pride pri tem imenovanju kar nič v poštev, kajti gospod Urbančič je vzgojen v stari šoli, in da ni zmožen slovenskega jezika, bi prav nič ne pričalo, da ga je povila slovenska mati, še ime njegovo ne, ker je piše po italijanskem pravopisu.

Gospod Urbančič je gentleman v pravem pomenu besede in kot tak uživa splošne simpatije in spoštovanje vseh strank, česar navadno ni moči trditi o državnih pravnikih, sosebno ne na vročih tleh Tržaških. Te simpatije si je gospod Urbančič pridobil poglavito s tem, da je bil vedno koncilijski, vesten, nepristranski in pravicoljuben uradnik.

Političnega svojega prepričanja ni gospod Urbančič nikdar pokazal. Bil je vedno in jedino samo c. kr. uradnik, ki se je vsigdar pokoraval ukazom svojih predpostavljencev, tudi če je moral zatajiti svoje individualno mnenje.

To je na kratko karakteristika novega deželnosodnega predsednika Tržaškega. Vzlic temu, da je za osebo gospoda Urbančiča ugodna, vendar moramo v naprej protestovati proti eventualni trditvi, da bi bila vlada s tem imenovanjem izkazala slovenskemu življu v okrožji Tržaškega deželnega sodišča kako uslugo, ali mu celo dala kako koncesijo. Tako tolmačenje tega imenovanja bi bilo popolnoma krivo.

Zadovoljni smo s tem imenovanjem v toliko, ker je gospod Urbančič zmožen slovenskega jezika. To pa je v Trstu neizogibno potrebno, in vlada se je na to ozirala tudi že pri prejšnjem predsedniku, ki je bil zmožen slovenskega jezika. Vlada je torej ravnala samo v svojem lastnem interesu, da je upoštevala jezikovno sposobljenost novega deželnosodnega predsednika.

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

III.

(Dalje)

Lady Hilda in Mila vstopita v ložo ravno koncem drugega dejanja. Predstavljal se je nova francoska igra nekega odličnega pisatelja, ker pa sta jo bili že obe videli v Parizu že večkrat, ju ni zanimala.

— Hotelu si, da greva na vsak način, reče Hilda in sede v ložino ozadje, samo da ne vidi odra in kolikor mogoče malo gledališča.

— Naravno, odgovori Mila, ki ni odložila ku-kala ne za trenotek, nego se ozirala po gledališči, kakor vojvodinja pred bitko. Reci vsaj: drugega dela nisva imeli. Glej, glej — res je, tiste gospe — tam-le — imajo že vedno oeuf-de-Paques — korzet. Moj Bog! Ti že leto dni niso več v modi, da, nihče jih več ne nosi. — Glej, Lucija San Luca je tudi tu — in kake smaragde ima — in Marija Castelfidardo tudi. Kako se je postarala. Ah —

Vprašati se pa moramo, in to je za nas najvažnejše, kako bode za novega predsednika z dosedanjim sistemom glede jezikovne ravnopravnosti?

Doslej se je ta ravnopravnost na Primorskem, zlasti v Trstu, tako slabo spoštovala, kakor samo še na Koroškem. V državnem zboru se je v tem oziru že mnogo govorilo in sam pravosodni minister je izrecno priznal, da ni vse tako, kakor bi moral biti. Nastavlja se slovenskega jezika povsem nezmožni uradniki, navadno uneti Italijani, in postavljajo se — slučajno ali namenoma — na taka mesta, kjer je znanje slovenskega jezika potrebno. Slovensko uradovanje se načeloma in sistematično ovira, prav kakor da nimajo razne ministerske na-redbe, nanašajoče se na jezikovno ravнопravnost, nikake veljave več. Zapisniki se pišejo dostikrat v italijanskem jeziku, tudi če dotična slovenska stranka ne razume nobene italijanske besede — kvečemu kako Slovence sramotečo psovko, kakeršne je časih slišati tudi v sodnem poslopu — sodbe se izdajajo skoro samo v italijanskem jeziku, skratka, pravice slovenskega jezika se malone nikdar ne spoštujejo.

Proti temu krivičnemu sistemu se borimo in zadovoljni bomo, naj ga potem odpravi rojen Slovenec ali slovenski stvari pravičen Nemec ali Italjan.

Novi predsednik dež. sodišču bi pač mogel v tem oziru kaj storiti, a bode li hotel, o tem nas pouči prihodnost.

Nadej ne gojimo nikakih. Ta naš pesimizem opravičuje dosedanje uradno poslovanje — seveda le jezikovna stran — gospoda Urbančiča.

Kot višji državni pravnik je imel oblast in moč skrbeti, da posluje državno pravništvo s slovenskimi strankami v slovenskem jeziku. Storil pa tega ni. Nihče ne pomni, da bi bilo državno pravništvo v Trstu izdalо kako slovenski pisano obtožnico, naj je bil obdolženec še tako trd Slovenec, in ni nam znan slučaj, da bi bil državni pravnik pri kaki obravnavi zoper slovenske zatožence svojo obtožnico zastopal v slovenskem jeziku. In vse to se je godilo in se še sedaj godi tudi v slučajih, pri katerih je bilo notorično, da zna zatoženec toliko italijanski, kakor drž. pravnik kitajski.

lady Featherleigh! Saj se je še spominjaš! Kako je Lujiza Ottosecoli dražestna, pozna se ji, kako se pudra. Njen sin je tako lep dečko. Ti seveda ne maraš otrok, ali veruj mi, otroci so največja zavava. Glej, tam se šopiri tista Američanka, ki je pred dvema leti v Parizu hotela biti levinja — saj se je spominjaš. — No, to zimo je tu tako malo odličnih ljudej. Skoro bi bilo bolje, da smo ostali v Nici. — Ah mon cher, comment ça va? Reci, Maurice, kdo je tista dama v črnini s pravimi demanti — tista v loži s Sampierdarenom in Sau Marcom?

„Maurice“, ki je bil vstopil v ložo, stisnil je Mili ročico, sedel za nje naslanjač in jej poluglasno povedal, da „dama v črnini s pravimi demanti“ ni krepost prve vrste in ne zasuži, da se dama, kakeršna je grofica Mila de Caviare, manjo ozre in zanjo zanima; ker pa že hoče vedeti, je primoran reči, da je to Gloria, ljubica vojvode Stirlinga.

— Ah, to je torej ta Gloria, vzklikne Mila jako živahno in obrne nanjo svoje kukalo. Čudno, da je še nisem videla. Kako mirno gleda in kako jednostavno je obledena.

— Bojim se, da obrneš na nas pozornost te Glorie in njene družbe, reče lady Hilda, ki se je

Prav zato, ker novi deželnosodni predsednik v svoji lastnosti kot višji državni pravnik ni storil ničesar, da varuje ravnopravnost slovenskega jezika, prav zato nimamo nič upanja, da bo hotel premeniti pri Tržaškem deželnem sodišči vladajoči, našim narodnim zahtevam skrajno neprijazni sistem.

Storil bo to, kadar se mu bo taka premembra od zgoraj zaukazala. Tega pa — žal — ne bomo še dolgo doživelji. Pravosodni minister je v Plenerjevem ministerstvu prav takov, kakeršen je bil za časa Taaffe. Rogoviljenje levičarjev mu je dobrodošla pretveza, da ne imenuje za Celovec slovenskega deželnosodnega svetnika in tudi za Primorsko ima nebroj izgovorov, da ne ugodi našim tirjavam, dasi je njih opravičenost sam priznal.

Po naši sodbi torej ne bo imenovanje g. Urbančiča imelo nikakih ugodnih posledic za slovensko stvar pri Tržaškem deželnem sodišču, a tolmačiti to imenovanje celo kot koncesijo Slovencem, to bi bila krvava ironija.

Hrvatska pisma.

K. Zagreb, 15. avgusta.

V.

Hrvatski ban, grof Khuen-Hedervary se odpočiva v svojem slavonskem dvoru ali pa potuje po svojem ljubljenem Ogerskem, v Zagrebu pa izgleda, kakor da bi stal svet. Sledec primeru svojega prevzivenega glavarja, zabavajo se tudi madjaronski politiki po raznih toplicah, večinoma seveda po tujih. Na Markovem trgu je mirno. Politizira se samo po gostilnah in krčmah ter po časoikih, katerim je seveda tudi poznati, da je saison morte. Po ulicah in promenadah, kjer se drugače tudi slišijo politični pogovori, se čuje samo nemško čevrljanje naših krasotic ali pa demonstrativno glasni pogovori madjarskih uradnikov.

V hrvatski metropoli je vse mirno in človek bi mislil, da smo neizrečeno srečni. A vendar ni tako. Ves mir je samo navidezen, o sreči pa še govora ni. Saj je ne more biti za nas večje nesreče, kakor obzoraško-pravaški boj, kateri postaje že naravnost neznosen. Prišli smo že tako daleč, da ne more vzeti človek časopisa v roko, ker se mora batiti, da najde v kaki polemiki napade na tega ali onega rodoljuba, katerega je vedno spoštoval. Vsek dan je hujše in

bila v tem nekako hladno zahvalila na Mauriceov pozdrav.

Maurice vicomte de Gommeux je bil mlad Parižan, znani in nenadkriljivi ravnatelj kotiljonov. Prišel je bil za Milo. Sledil je, kakor senca, bil je potreben kakor morfij in dosti bolj koristen, kakor vsi njeni posli. Da ne da hudobnim jezikom povoda, baviti se z razmerjem mej njim in Milo, prišel je vedno štiriindvajset ur pozneje tja, kjer se je nastanila in ker je njej, kot izobraženi ženi, bilo na tem, da varuje svoj ugled, ker je pazila na

„les moeurs“, ni smel nikdar ž njo stanovati v jednem in istem hotelu. Že tri leta je tako z njo hodil in nič ni kazalo, da ga Mila kmalu odsloví, ker je bil jako privržen, ker je bil zelo poslušen in zelo popustljiv, ker ni videl, česar ni hotel videti in ker mu glede zavijanja cigaret ni bilo tekmeca.

„To je dober dečko“, reknel je grof Caviare večkrat. Bil je mlademu vicomtu naklonjen in hvaljezen, zlasti ker so nekateri njegovi predniki ženo preveč kompromitovali in motili njegov mir.

— Bon soir, mesdames, reče vojvoda St. Louis stopivši v ložo. Grofica, kako mi je ljubo, da vas

tisti patrioti, kateri stoje ob strani, se že vprašajo, ali je mogoče, da nam stranki, kateri se tako koljeta, mogo kaj priboriti. Saj na Madjaroue že skoraj nihče ne misli, kakor da bi to ne bili naši najnevarnejši nasprotniki. Obzoraš je srečen, ako more zbosti pravaš, ta pa je zopet vedno pripravljen, da odgovori na jednak način.

Prišli smo že tako daleč, da moramo premišljati, bode li sploh še kdaj mogoča sloga teh dveh strank. In bojimo se, da res ne bode, ker bojujejo v prvi vrsti osebe proti osebam, ne pa načela. Brez sloge pa ne pridevemo nikamor, ali bolje rečeno, gremo po rakovi poti nazaj in prišli bodoemo nazadnje tja, kjer nas hočejo imeti Madjari. Saj smo danes že tako slabí, da se ne moremo nikjer več braniti. Grof Hedervary more storiti danes v Hrvatski vse, kar hoče. On si je organiziral vojsko uradnikov, katera sluša pri volitvah samo njegovo povelje. Narod nima v saboru nobenih poslancev. Madjaronska garda pa je dresirana, in sicer izvrstno dresirana. Take stranke ni več na svetu, kakor tako zvana hrvatska „narodna stranka“. Opozicija je rekla jedenkrat v saboru, da se mora tudi desnici priznati patriotizem. To pa ni res; zakaj tudi Madjaroni imajo oči da vidijo, in ušesa da slišijo. Neumni niso. Dobro vedó, da škodujejo Hrvatski, pa vender store, kar Hedervary zapove. Kdor pa ve, da greši, a vender greši, ne sme zahtevati, da se mu prizna kakov patriotizem in zato ne zaslужijo naši Madjaroni drugega imena, kakor ime izdajalcev. Da je to resnica, dokazali so pred jednim mesecem, ko so izdali Reko Madjaram. In ti ljudje, katerim ni para na vsem političnem svetu, bodo še več storili. Ako bi zahteval danes grof Khuen-Hedervary, naj se inkorporira Hrvatska ogerski državi in naj se pretvoriti naša domovina v madjarske županije, bodo Madjaroni z glavo kimali in še poskušali dokazati, da je to jedina rešitev za Hrvatsko.

Neverjetno je, ker bi se to nikjer na svetu ne moglo zgoditi. A poznati se mora te „Streberje“, kateri poznajo samo jedno domovino — svojo korist kateri so že zdavnaj pozabili, da so v svoji mladosti pili mleko hrvatske majke, ali pa celo, da so nekdaj sami bojevali za slovanske idejale.

Hedervary ima toraj svojo dobro organizovano vojsko. Kaj pa imamo mi? — Narod je opozicionalen, pravimo. In to je resnica, tam, kjer narod sploh politično misli. A, žalibog, pri nas se je tudi v tem oziru mnogo grešilo in dokaj je naroda v Hrvatski, kateri še spi in nihče ga ne budi. A še tisti, ki bi radi delovali, postanejo apatični, kadar vidijo, da se opoziciji vedno mej sabo! koljeta, nasprotnikom pa puščata svobodne roke.

Kam nas bode to pripeljalo? Patriotizem zahteva od nas odgovor na to vprašanje. Ako je res vsaka sloga nemogoča, potem je dolžnost tistih rodoljubov, kateri se ne strinjajo z bratskim bojem, da svojo rečejo. Narod je sit večnih osebnih prepirov. Narod pozna jednega nasprotnika: madjaronsko vlado. Za interes političnih generalov se pa narod ne zanima in ako se bodoemo še dolgo klali, nas bode zapustili. Kaj pa potem? Brez naroda ne pridevemo

vidim — mylady, na vašo službo. To je grozna gledališka družba. Kot Francoz se je tako sramujem, da zarudim, kadar se o njej govor. Ko sem bil še mlad, bi tudi najneznatnejše francosko mesto ne trpelo take družbe. Takratno občinstvo je imelo več ukusa in več razumevanja za gledališče in sploh za vsako umetnost; vsako krivo naglašenje se je neusmiljeno izvijigalo, a sedaj — —

— Je li dovoljeno, milostni dami? vpraša vstopivši njegov priatelj della Rocca.

— Dovoljeno, samo vrata zaprite za soboj, se oglasi lady Hilda in z njenega lica je izginila senca dolgočasa. Hvala vam za cvetke!

Della Rocca sede za njo, prepustivši prazni stol St. Louisu.

— Srečne cvetke, reče nežno. Nabral sem jih davi v svojem gozdu. Zdi se mi, da se nič preveč ne zabavate?

— Zabavam? Igra je grozna!

— Najhujšo hibo ima — ni naravna.

— Da. Čudno — Francozi iščejo v vsaki igri toliko slabostij, kolikor Angleži krepostij, tako da je naravna ali mogoča igra na vsakem odru nemogoča.

— Stara majolika vas je danes zjutraj bolj zanimala, ka-li?

nikamor. Saj tako že dolgo nazadujemo in zadaj je čas, da se obrnemo, ako hočemo česa dosegti. V Hrvatski je dovelj patrijotov, kateri vidijo, da ne gre tako naprej. A oni molče. Tudi to ni prav. Vsakemu človeku je dolžnost, delovati za svoj narod in za domovino. Kdor pa položi roke v naročje, ne more delovati. Solze nam nič ne koristijo, ravno tako, kakor nam ne pomagajo spomini davnih slavnih dob. Zatorej naprej! Kdor ljubi resnično hrvatsko domovino, kdor ima v prisih slovansko srce, naj to sedaj pokaže, dokler še ni prepozno. Ne ozirajmo se na domače prepire, ki niso vredni, da se samoči pero zavoljo njih, marveč idimo ravno po tisti poti, katera nas more jedina rešiti. Ozrimo se na narod, kateri išče tožno svojih voditeljev; borimo se proti tistem nasprotniku, kateri nam je res nevaren; delujmo v znamenju slovanske vzajemnosti, ker potem ne bodoemo zapuščeni. A tistem, kdor bi hotel zasejati neslogo v naše vrste, pokažimo vrata, ker on ne more biti prijatelj naše domovine in našega naroda. „Sloga od Boga, a ne-sloga od zloga“ — pravi Hrvat. Držimo se torej našega pregovora in ne pomagajmo večno samo našim nasprotnikom. Saj so že sami dovelj močni, a kjer so morebiti slabejši, tam jim itak pomagajo naši lastni izdajalci.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. avgusta.

Deutsch zu deutsch.

Na schulvereinskem shodu v Trutnovu je načelnik tega „nepolitičnega“ društva dr. Moric Weitlof izdal za svoje somišljenike novo parolo. Z gesлом „Deutsch zu deutsch“ je odgovoril Slovanom na njih „Svoji k svojim“. Seveda so vsi navzočniki bili tega šlaganja silno veseli in navdušeno se sedaj razlega po vseh nemških „gaujih“ klic Deutsch zu deutsch. Slovani se moremo temu le sramejati. V gospodarskem oziru so se Nemci vsaj pri nas itak vedno držali tega gesla in sicer tako strogo in dosledno, da so prav s tem prouzročili tisto gibanje, česar smer je izražena z besedami „Svoji k svojim“. Želeli bi le, da bi se Nemci svojega novega gesla držali tudi v drugih ozirih. V schulvereinskih šolah ne velja ta „Deutsch zu deutsch“, tam se nemčijo slovanski otroci, nalovljeni s silo in zvijačo. Na naših slovenskih šolah se to ne more reči. Tu naj Weitlofovi somišljeniki z dejaniji pokažejo svoj „Deutsch zu deutsch“, dokler pa tega ne store, jih bodoemo zmatrati za navadne pustolovce, ki sipajo okolo sebe publike fraze.

Poljaki in Madjari.

Nemški listi so z navdušenjem poročali o ljubavnih orgjah, katere so na Lvovski razstavi uprizorjali Poljaki in Madjari. Pripisovali so jim največji politični pomen, ali hkrati se je ta navdušenost polegla in „Neue Fr. Presse“ govori že o brezpostembnih „Ueberschwänglichkeiten“. Povod tej nastalih hladnosti je poljski klic o „Drang nach Westen“. Pa tudi poljska ljubezen za Madjare je že zmrznila. Uzrok je preprič zaradi meje mej Galicijo in Ogersko. Pri tem že več let trajajočem prepričju za takozvano „morsko oko“. Obs deželi reklamujeta ta svet zase. Bile so že neštevilne komisije merit in določeval mejo, a sporu ni konca na kraju. Sedaj se je zopet sestavila komisija in sicer mešana komisija, še predno pa je ta izrekla svoje mnenje,

— Vi ste me videli?

— Šel sem ravno na municipij. Ali ni naše posodje prekrasno? Škoda, da se dandanes te umetnine tako spremno ponarejajo.

— Kakor vidim, se zanimate za umetnost, gospod vojvoda?

Pogledala je manj in iz njenih očes se je svetilo neko zanimanje.

— Kakor vsak Italijan, odgovori on. Mislim, da Italijani nismo ali vsaj le v redkih slučajih taki večaki, kakor Angleži ali Francozi. Mi ne vemo baš mnogo o zlogu in o dobi, nimamo dovolj ostrega očesa za razumevanje starih umetnin, kakor je imajo antikvari na severu. Pri nas je drugače. Ljubimo umetnost kakor otroci pripovedke svojih pestunov. Ne cepimo dlake in ne pretiravamo glede preiskovanj. Beato Angelico ali Sodomo, katero vidimo vsak dan; staro vedro v logiji, v katerem si otroci roke umivajo — vse to se nam zdi domače. Sredi teh umetnin vzrasemo in vse te stvari so nam ljube, kakor mati otroku. Morda porečete, da otroci bogatih ljudij že doma vidijo mnogo krasnih in starinskih rečij — to je sicer resnica, a gledajo jih z drugimi očmi kakor mi. Pri nas se take reči rabijo v hišah in zato so nam prirasle k srcu. Drugod je umetnost gost v salonu, pri nas pa

je dal knez Hohenlohe na prepircem mestu zgraditi poslopje za orožnike. To je poljsko časopisje silno raztogočilo. Tako vprašuje „Nova Reforma“ ardit: Kako soglaša to z obljubo obeh vlad, da se spor reši rednim potem? Kak pomen ima sedaj še komisija mejnarednih zemljemercev, ki svojega poročila še ni dognala? Kaj misli vlada storiti, da zavrne to madjarsko preširnost? Postopanje Madjarov je v skrajni meri provokatorično. Deželni odbor galiski, naši poslanci in namestništvo morajo vladu prisiliti, da se odločno zoperstavi madjarski samovoljni, sicer ni moči jamčiti, da ne postane morsko oko toriče krvavi drami. „Kurjer Lwowski“ pravi: Dunajska vlada naj pomisli, da je pri tem vprašanju interesovana celo Galicijo. Naši poslanci naj stavijo kabinetno vprašanje in naj eventualno izstopijo iz koalicije. — Tako hitro mine ljubezen Poljakov, če jih kdo v živo meso zadene.

Izjemno stanje v Pragi.

Danes se vrši ministersko posvetovanje glede izjemnega stanja v Pragi, razglašenega dne 12. septembra l. l. Z dotično naredbo so se tudi za leto dñi odpravile porote. Po zakonu ni smeti naredbe glede porot ponoviti, dokler tega ne privoli drž. zbor, niti je podaljšati. Dne 12. septembra postane torej naredba glede porot neveljavna in porote bodo začele zopet poslovati. Današnji ministerski svet se bodo bavil z vprašanjem, ali naj se razveljavijo tudi vse druge izjemne naredbe. Skoro bi rekli, da bo vrla našla, da še niso odpravljeni uzroki, kateri so dali povod izjemnim naredbam — faktičnega uzroka seveda ni nobenega — in da bo zategadeljšala veljavnost teh naredb.

Prememba v diplomaciji.

Na mesto avstro-ogrškega poslanika v Bukureštu grofa Goluchowskega pride poslaniški svetnik baron Aerenthal, prideljen ministerstvu unanjih del. Madjari so se močno trudili, spraviti kakega madjarskega diplomata na to mesto, a ni se jih posrečilo. Njih ljubezni do grofa Kalnokyja to ne bo povečalo.

Vnanje države.

Srbija.

Oficijozno se javlja naslednje: Nikola Pasić je obiskal ministra unanjih del in ga prosil, naj mu izposluje avdijenco pri kralju. Minister je na to Pasiću pisemo javil, da se naj radi zabetane avdijence obrne do dvornega maršala, kar pomeni, da nima Pasić nič več pravic kakor vsak berac. Pasić je potem zapustil Niš in se vrnil v Beligrad, ne da bi bil s kraljem govoril. Morda pride še kralj trkat k njemu!

Bolgarska in Rusija.

Z ozirom na namero Bolgarov, poslati v Peterburg deputacijo, pravijo „Moskovske Vjedomosti“, da prijateljstva Rusije ni moči Bolgarom pridobiti, dokler vlada v Sofiji Koburžan. Ruska vlada se z eventualnim odposlanstvom ne bo pogajala, ker neče, da bi bilo porazumijenje odviano od usurpatorične vlade. Vse rusofisko gibanje sedanjih mogotcev je gola komedija. Pripovedujejo sicer, da jim je porazumijenje z Rusijo pri srci, na drugi strani pa razširjajo govorico, da hoče Rusija, naj se vodstvo bolgarske vojske izroči ruskim častnikom in naj se Rusiji odstopita pristana Burgas in Varna. Rusija ne želi tega in če bi hotela imeti Burgas in Varno, bi bila lahko obe mesti zavzela, ne da bi koga vprašala dovoljenja. Rusija pa neče imeti opravkov niti z dediči Stambulova niti s Koburžanom in njegovo katoliško dinastijo. Dokler je porazumijenje odviano od tega, da prizna Rusija Koburžana legitimnim vladarjem, dotelej ni o njem govoriti.

Dalje v prilogi.

igršča otrok in dekla vsakega kmeta. Njegovi osli se često napajajo iz rimskega sarkofaga, njegovim golobom pa natresa hrano v gizdavo skledico iz dvanajstega veka.

Lady Hilda je govornika jako pazno poslušala in v njenih velikih očeh se je zrcalilo obujeno zanimanje. Govoril je s čustvom in gracio, a zanj je bilo to nekaj novega, čuti moža, kateremu umetnost ni nazor, ampak čustvo. Umetniški svet, s katerim je bila prišla doslej v dotiko, je bil jako pozitiven, eklektičen, kako kritičen, visokoučen; sipal je teorije in elegantne fraze krog sebe, izvajal konsekvenčije, katerim ni bilo ne konca ne kraja in se prepriča veselil. Vedno, kadar se je bila naveličala svoje navadne družbe, se je zatekla v umetniški svet, ki je polnil dušo z razumevanjem umetnosti in z neizmernim prezirom vseh, katerim je umetnost mrtva stvar. Njej je bila umetnost vedno dušna zabava, nikdar pa čustvo.

— Ker se že tako zimate za te stvari, madame, reče della Rocca nekako težko, ali se smem nadeljati, da osrečite mojo siromašno vilo s svojim obiskom? Lepega je sicer malo ostalo, ali kaka redka umetnina se vendar najde. Tudi nekaj starega posodja imam.

Anarhisti.

Pariški listi javljajo, da je policija prišla na sled dvema zaročama, katerima je namen, umoriti ministerstvenega predsednika Dupuya v kopalnici Verneuil les Bains. Španjska policija je usmurnila francoski, da se mislijo neki anarhisti z ladjo pripeljati v rečeno kopalnico in izvršiti atentat. Druga zaroča zoper Dupuya se je zasnovala na francoskih tleh. Policija ve za imena zaročnikov in je poskrbela kar treba, da se zavaruje Dupuyevemu življenju. — Berolinska policija je te dni prijela nekega snarhistika, ki se je arretriraju zoperstavljal z revolverjem, in našla v njegovem stanovanju dokazil, da se je pripravil za „propagando z dejanji“. Dobijeni material je pomagal, da je zasledila še več anarhistov najvernejše vrste in je spravila pod ključ.

Prosvetna.**Rimljanski napisi v Celju.**

Piše dr. Janko Pajk.

IV.

V sledečih vraticah, naj še povem nekoliko svojih misij o staroceljskih podobah in kipih, o katerih doslej ni mnogo še napisanega in sporočenega.

V vrati duševnih znamenc napisom najbliže stojé podobe: napis, v besedah izražen, je sredstvo pojmovnega mišljenja, torej izraz duševnega delovanja o čem, a podoba je znamente posameznega predmeta, o kojem premozuje dušo, torej slika pojedinega nazora. Pismo govori in poveda, podoba pak samo namiguje in kaže na predmete ter jih predstavlja z jedne ali druge vnačanje strani. Oboji sredstvi pa, pismo in podoba, družite se v jedno celoto ter se dopolnjujete: prvo izražuje notranjo ali duševno, drugo vnačanje ali prikazensko stran predmetov.

Podobe, katere nahajamo na celejskih spomenikih, služijo dvema raznim namenoma: jedne so samostalne, rabeče predčevanje stvari ráme, druge so posredstvene, služete v okrasbu in v nakti ali vsaj v dopolnitiv poglavne stvari. Tako na pr. nahaja se v celjskem lapidariju veča podoba Meduzine glave — z dvema po konci stoječima, k sebi obrnenima gadoma, okinčena z netopirjevimi perutmi zgoraj in s prepletom kačjih teles kot ovratnico zdolaj, poleg tega s prameni (lasmii) iz gadova. To Meduze, z nadutimi lici in vzbujenimi očmi, najdeš v lapidariju pod štev. 5216; tej popolnoma jednaka se vidi v Laškem trgu v prvo nastropje vzdiana (na hiši štev. 94). Isto podobo Meduze pak, samó da močno zmanjšano, najdeš kot grobnemu napisu okras in to v lapidariju pod štev. 5234; še bolj razločno izraženo na čelu grobnega napisa, vzdanega v severno steno Maksimilijsanske cerkve. Sicer pak je takšna glava na premnogih drugih nagrobnih napisih vidna, v Celju na pr. na „wasserthurmu“, na „antikenthoru“ in drugod. Namen Meduzine podobe na spomenikih je dvoji: deloma služi v okrasbu, deloma je nekako svarilo od onečiščenja dotičnega kraja, posebno grobišča.

Po osebini se vse podobe staroceljsake dajo razdeliti v tri vrste; jedne so služile bajeslovju, tedaj verstu, druge so predstavljale istinite osebe, tretje so bile simbolične ter so izraževale kačkošno posebno naziranje. Opomniti mi je še, da razkladnje podob sploh, bajeslovnih pa posebej spada mej najtežavnje predmete starinoslovja. Zato bodi takoj na početku odkrito povedano, da si ne bi upal jamčiti z gotovostjo za vsako tolmačenje tu predloženo. Ali srčnega poskusa vendar treba. Držati se hočem, kolikor mi je to možno, treznih razlogov; poznejsi preiskovalci naj prosodijo, če so ti razlogi veljavni.

Večina staroceljskih podobčin, kakor tudi napisov služila je verstu. Celejani, katerih veči del je brez dvojbe bil galaska ali keltskega pokolenja, da-si za časa Klavdija cesarja — blizu sto let po Caesarjevem podjavljenju Galije — močno porimljajo, bili so kot Galci močno bogoslužni. To potrjuje o Keltih Cæsar, ki o njih izreka: „Natio est omnis Gallorum admodum dedita religiōibus“ (B. G. VI. 16, 1). K nedovjeno bajeslovnim podobam štejejo se gore že omenjene Meduzine glave. Prav pogoste in razločne so podobe Génijev — predstavljali so genije, kakor Amorja s perutmi —, katerih se veči in manjši nahajajo na več kamenih, in to po jeden, dostikrat tudi paroma. Samostojni dve podobi génijev — precej veliki, blizu otročje velikosti — nahajata se kot „vzvodenini“ — Stritarjev izraz za „haut-relief“ — v lapidariju pod štev. 5251, držeči bujni venec cvetni pri obeh koncih. Delo kaže umetnika. Dva genija — objemajoča se — vidi se na desnem kamenu „an-

tikenthora“, vendar sta manjša od omih v lapidariju. Podoba genija, plapolajočega nad mladozakoncem, je videti v lapidariju ob desni „vróškega vojnika“; vendar bi se ta genij, ki združuje mladi par, smel tudi kot Amor tolmačiti. Za okrasbo služi genij nad ženitvanjskim ležiščem — lectus genialis — v lapidariju pod štev. 5251. To ležišče je umetniški izdelano in prav dobro ohrazeno. Genij z dol obrnjeno bakljo ugašajočo vidi se na grobnem spomeniku (v lapidariju levi kot). Čestitev — kult-génijev t. j. angeljev čuvarjev bil je v Celeji kakor pri Grkih in Rimljanih sploh jako razširjen; čitateljem je že iz gore omenjenih napisov — Genius anigemius, Genius civitatis — znan.

Samostalna podoba, vzvišenina, precej visoka — otročje velikosti — je ona v lapidariju pod št. 5240. Ta predstavlja Párisa kot pastirja, v lični sukničici, s plaštem čez rami obešenim, ob pastirsko palico naslonjenega, na levej nogi, katera je od desne prekrižana, stoečega, s frigiško kapo odetega. Tedaj tudi starim Celjanom Párisov kult ni bil neznan! — Skoro bi opazovalec teh spomenikov verjel, da ona ponosna in lepa ženska glava, katera zdaj v lapidariju z desne strani Párisa tako nizko na tleh stoji, pomenja ali Héleno ali pa ceó Vénero; težko, da je slika gotove osebe. Ipak nočem tega z gotovostjo trditi, kakor je gotovo, da poleg nje stoji podoba Párisa.

Na samostojno božansko bitje méri neka velikanska podoba možke glave, postavljena v lapidariju v bližini imenovanih dveh podob, Párisa in Hélène ali Véaere. Kakošno božanstvo je predstavljala ta veličastvena glava? — Visoko čelo, obili lasje, mlađeniško-junaški značaj brezbradnega obraza, vse to bi se najbolj pristojalo Apolónu. Ker je glava nebradata, ni mislit na Jupitra. In baš Apólón je bil ob jednem grško-rimski, kakor tudi galško božanstvo, kar Cæsar o njegovem kultu poroča (B. G. VI. 17, 2.) Umetniška izvršba podobe kaže sicer značaj grško-rimski, a vendar ne brez primesi barbarstva, kar ovaja spodnji del obraza, ki je preveč nadut. Postava, katere ostanek je ta glava, krasila je kakov hram božji v Celeji, kjer je stal, po mnogih stavbenvih ostalinah sodeč, mnogo hramov božjih in to velikih razmér. Dobro obranjeni lasje kažejo, da podoba, na čelu nekoliko poškodovana, najbrž ni stala pod milim nebom.

Domače stvari.

(Cesarjev rojstni dan) praznoval se je v Ljubljani, kakor vselej tudi letos svečanim načinom. Sinoči kot v predvečer cesarjevega rojstnega dne bil je mirovoz godbe 27. pešpolka, katera je spremljana od vseh tamburjev ter moštva z lampijoni korakala iz nove vojašnice mimo kolodvora čez Dunajsko, Tržaško in Rimsko cesto pred deželnim predsedništvom, kjer je svirala nekoliko komadov, ter se potem čez Mestni trg, Poljane in Št. Peterski most vrnila domov. Spremljala jo je, kakor običajno, velika množica ljudstva. Danes ob 5. uri zjutraj bila je budnica z godbo, z gradu pa je strel topov naznanjal slavnostni dan. Ob 8. uri odkorakalo je vse tukajšnje vojaštvu pod poveljstvom generalmajorja pl. Fuxa na veliki travnik poleg kolizeja, kjer je vojaški kurat č. g. dr. L. Senjak v prirejenem šotoru daroval sv. mašo ter vojaštvu podelil blagoslov; glavne dele sv. maše markiralo je vojaštvu z general-dešaržami. Po maši defiliralo je vojaštvu pred divizijskim poveljnikom podmaršalom pl. Hegedüs ter se potem vrnilo v svoje ubikacije. Pri impozantni vojaški slavnosti bilo je navzočega mnogo civilnega občinstva. Ob 10. uri daroval je gosp. knezoškof dr. Missia v stolni cerkvi slovesno sv. mašo, katere se je udeležil deželní predsednik ter načelniki raznih cesarskih in avtonomnih uradov in korporacij. Po cerkveni slavnosti podale so se razne deputacije k deželnemu predsedniku, prosoči, da sporoti na najvišjem mestu najudanejša voščila. Ob 2. uri popoldne imeli so častniki banket v kazinski dvorani; ko je podmaršal pl. Hegedüs napil presvitemu cesarju, zagrmeli so topovi na gradu. Na vseh javnih poslopjih bile so razobešene cesarske zastave.

(Deželnozborske volitve na Goriškem.) Volilni skupini kmetskih občin v okolici Goriških in veleposilstnikov volita dne 27. in 28. t. m. po jednega deželnega poslanca na mesto odstopivih gg. prof. Čerina in dr. Lisjaka. Veleposilstniki so imeli dne 16. t. m. v Gorici volilni shod in se zjednili za kandidata, na občnem zboru društva

„Sloga“ pa se je postavil kandidat za kmetske občine. Kandidat za skupino veleposilstnikov je župan Podgorski in veleposilstnik g. Anton Klančič, kandidat za kmetske občine pa rodoljubni župnik v Šempasu gospod Blaž Grča. Upamo, da zmaga oba sijajno.

(Osobne vesti.) Tržaška „Naša Sloga“ javlja, da je namestniški svetnik in vodja Poreškega okrajnega glavarstva Aleksander vitez Elluscheg dobil te dni — plavo polo! — Poštnimi asistenti so imenovani praktikanti J. Beguš, L. Košenina in J. Novak za Maribor; J. Heister za Ptuj. Premeščeni so asistenti A. Kalb z Z danega mostu v Ptui, J. Gasser iz Maribora v Pontabel in Fr. Grundl z Pontabla v Maribor. Poštnimi praktikanti v Gradcu so imenovani: Pavel Sovan, J. Pinterič, R. Matthiaschitz in E. Langer.

(Res postalicae.) V Šiski imajo še vedno izključno nemšk poštni pečat. Opozarjam občino, da storiti po izgledu drugih narodnih občin z vso odločnostjo potrebne korake, da se odpravi to preziranje narodnega prebivalstva. Ista pritožba prihaja nam tudi iz Šent Ruperta na Dolenjskem in iz Lukovice. A na tucate je še takih krajev po Slovenskem. Na noge torej, narodne občine! — Neki rodoljub poslal nam je zavoj pisma, iz katerega je razvidno, da je to pismo iz „Haidenschaft“ (!) v Planino na Notranjskem navzlic razločnemu naslovu romalo celih šest dni. Zavoj je na ogled v našem uredništvu. — C. kr. poštni urad v Podravlji na Koroškem piše nam, da je šestdnevnu potovanju tiste brzjavke odtod v Ljubljano bil kriv izključno le nerazločni naslov. Ta izgovor pa po našem mnenju zategadelj ne velja, ker bi se brzjavka z nerazločnim krajevnim naslovom sploh ne smela sprejeti, temveč bi se moral oddajatelj opozoriti, da določno označi kraj, kam je namenjena brzjavka.

(Cigaletov spomenik in društvo „Pravnik“.) Drugo nedeljo, 26. t. m., odkrije se Mateju Cigaletu v spomin obelisk v Črnem vrhu, potem pa plošča v Lomeh, v rojstveno mu bišo vzdiana. Vse Slovence vabi na to slavnost lokalni odbor v Črnem vrhu. Vabilu temu se je posebno radostno odzvalo društvo „Pravnik“, ker pravniki slovenski so vlasti poklicani spomin čislat možá, koji je trideset in toliko let bil po državnem zakoniku in še prej po terminologiji pripravil pravniško besedoslovje, iz katerega se je razvila današnja čestitja slovenščina uradna. „Pravnik“ načelnik gospod deželnosodni svetnik dr. Ferjančič bode govoril slavnostni govor, več odbornikov in društvenikov je prijavilo slavnosti udeležbo, in mi smo naprošeni, da objavljamo to častitim ostalim društvenikom „Pravnika“, naj bi se jih še več pridružilo na malo pjetetni izlet. Iz Ljubljane bode pot po železnici do Logatca, od tod pa na vozeh do Črnega vrha. In da se poslednja vožnja uredi, javijo naj se udeležniki najkasneje do prihodnje srede pri g. dru. Danilu Majaronu, advokatu v Ljubljani.

(„Radogoj“) dobil je iz Mozirja zbirko 24 gld., katero so zložile dame: Franja Goričar, „Mozirjanka“, Ivanka Cesar, Pepica Spende, Rezika del Negro, Neimenovana, Ana pl. Lipold, Ljudmila Paper, Ana Blaž — ter gospodje: Alojzij Goričar, Anton Ašker, Ivan Lipold, Sylvester Šentjurc, „Mozirjan“, Zdravko Delcija, Anton Konečnik, župnik Matija Irece, Ivan Tribuč, Rudolf Goričar, Fr. Goričar, Feliks Tribuč, Konrad pl. Lipold, Josip Pirš, Peter Mikek, Ivan Kreš, posestnik iz Braslovč in Franc Praprotnik. — Radostno je „Radogoj“ vzprejel to darilo za ubožne slovenske dijake! Kjer koli se zbere vesela slovenska družba, spomni naj se „Radogaja“ osobito ta čas, ko trka na njegove duri nenasadno veliko slovenskih mladeničev, ki bi radi čez nekaj tednov prišli do vseučilišča in potem vsaj nekaj časa peli s Prešernovim vojakom, da imajo od „Radogaja“, kar treba, namreč „na dan“ vsaj — „pol bleba“!

(Zahvala.) Podpisano vodstvo potrjuje s tem hvaležno, da mu je izročilo slavnostni uredništvu „Slov. Naroda“ 292 kron, kot čisti prebitek Ljubljanske veselice slovenskih in hrvatskih abiturientov. Ob jednem izreka najtoplejšo hvalo rodoljubnim prirediteljem te slavnosti ter slavnemu narodnemu občinstvu Ljubljanskemu, ki je z mnogo brojnim obiskom omogočilo tako lep gmoten uspeh.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. — (Darilo.) Tukajšnji lekar in hišni posestnik gospod Gabrijel Piccoli izročil je Ljubljanskemu magistratu 100 kron in določil, da jih

je na rojstni dan presvitlega cesarja, t. j. dne 18. avgusta letos, razdeliti mej 10 ubogih rodin. Mestničar je to velikodušno darilo vzprejel, ter je danes primerno razdelil.

(Vojške vesti.) Danes ob polu 10. uri dosegel je v Ljubljano 7. in ob poludne 31. lovski batalijon. Oba batalijona dosegela sta poči iz Gorice ter jima je včerajšnji neprestani dež zelo otežkotil marš. 7. batalijona nastanjen je v bivši sladkorni tovarni, 31. pa v bolnici za silo. Jutri pa pride 8. huzarski polk iz Celovca. Dne 27. avgusta odide cela brigada k velikim divizijskim vajam na Notranjsko.

(Včerajšnji vihar) je naredil v ljubljanski okolici precejšnjo škodo in je v raznih krajih pobila toča ter uničila ajdo in druge poljske predelke. Tudi po vrtovih je škoda znatna.

(Nesreča.) Na Viču so se igrali nekateri dečaki tamoznje opekarne na mali železnici, po kateri se prevažajo ilovica in gotove opeke. Jednajstletni R. Cerdignano iz Vidma je prišel mej dva vozička in je bil teško poškodovan.

(Nepoboljšljiv nasprotnik.) Iz Zagorja ob Savi se nam piše: Zopet prilika, da dokazemo gospodom v knezoškofiji palači, da nismo mi hujščari, in da ne provzročujemo mi nemirov, o katerih smo vam že tolkokrat poročali, ampak vedno le naš župnik. — Kakor povsod, hoteli smo tudi mi proslavljati rojstni dan Njega Veličanstva, s tem, da bi bili včeraj in danes streljali (kar smo izročili zanesljivemu možu) in smo v ta namen tudi že kupili smodnika. Toda naš župnik vsigdar in povsod pripravljen, nagajati in nasprotovati, nam ni hotel dati topičev, dasiravno niso njegovi in mu je dotičnik, ki je šel po nje tudi povedal, čemu jih rabimo. — Kaj ne, lepo je to! Spominjali se boste dragi čitatelji, da je ta čudak pred štirimi leti ravno na rojstni dan Njega Veličanstva bral dobro plačano črno sv. mašo. Ker pa si zna pomagati iz zadrega, izgovoril se je takrat s tem, da se v Zagorji obhaja rojstni dan Njega Veličanstva v nedeljo. Radovedni pa smo, kako se bode izgovarjal, ako bode vprašan, zakaj nam ni hotel dati topičev. Naša misel je, da se nima on popolnoma nič za to brigati, ako nekateri, ki so na ta ali drugi način zadržani proslavljati v nedeljo rojstni dan Njega Vel., to hoté storiti na rojstni dan Njega Veličanstva sam, kot udani in zvesti Avstriji. — Ne poročali bi o tem, a storimo to radi tega, da kompetentna gospoda v knezoškofiji palači vender jedenkrat uvidi, da nismo mi krivi vednega prepira, ampak jedino le naš župnik. Ako gospoda nočete, da postane Zagorje druga Podraga, rešite nas breme. Toliko v premislek!

(Vodvod v Ribnici) je dodelan in se bode vršilo tehnično kolavdiranje te obče koristne naprave dne 25. t. m. V veliko zadoščenje vsega tamoznjega prebivalstva se je torej dogotovilo delo, katero so že davno želeli vrli Ribnčani.

(Šolska poročila.) Ptujška gimnazija je štela v minulem letu v 4 razredih 97 učencev. Slovencev je naštetih 52, Nemcev pa 45, gotovo je pa prvih bilo mnogo več. Kje bi se tudi v Ptujem vzel toliko nemških učencev? — Letno poročilo štirirazredne ljudske šole v Mokronogu prinaša na čelu članek „Mokronog z okolico“, po raznih virih in spisih spisal J. Ravnikar, ter podaje dobro izvedeno sliko Mokronoga z okolico, kar daje poročilu trajno vrednost. Koncem šolskega leta je bilo 242 dečkov in deklic, za višji razred sposobnih je bilo 137, nespособnih 100, neizpršanih 5. Ponavljalo šolo je obiskovalo 70 dečkov in deklic. — Na štirirazredni ljudski šoli v Postojini je bilo sposobnih 153 dečkov in 148 deklic, nespособnih je bilo 14 dečkov in 18 deklic, neizpršanih 6 dečkov in 6 deklic. Poučevali so nadutitelj in voditelj g. Ivan Thuma, 1 katehet, 3 učitelji in 2 učiteljice — Obrtno nadaljevalno šolo je obiskovalo 40 učencev, pripadajočih 16 raznim obrtom. — Na štirirazrednici v Vipavi je bilo koncem šolskega leta 247 dečkov in deklic, razen 1 vsi Slovenci; za višji razred sposobnih je bilo 151, nespособnih 87, neizpršanih 9. Ponavljalo šolo je obiskovalo 56 dečkov in deklic.

(Kolera v Celji.) Vest nekaterih Tržaških listov, da se je v Celji pojavila kolera, je popolnoma neosnovana. Niti jeden slučaj kolere ali kakve jednake sumne bolezni se ni pripeljal. Celjsko županstvo je že poslalo dotičnim listom popravek.

(Novi bralni društvi) sta se ustavili na Spodnjem Štajerskem na Prihovi pod imenom „Mir“ in v Negovi. Prvo je imelo ustavnji zbor zadnje dni minulega meseca, drugo pa

bode v kratkem praznovalo svojo ustavnitev na slovesen način.

(Čitalica v Kobariju) je dne 12. t. m. priredila veselico, ki je jako lepo uspela. Največja zasluga pri tem gre brezvomno dičemu našemu rojaku g. Volariču, ki je prišel načas zato iz Devina in peske zbere jako dobro izuril. Veselica je bila kaj dobro obiskana. Izmej tujih gostov bili so najbolje zastopani Tolminci. Kobariči zbrali so se v ogromnem številu in s tem so najsišajneje ovrgli menje nekega goriškega lista, ki je postavil Kobarič mej najzadnje trge na Goriškem, kar se tiče v narodnem obziru. Čitalica je pokazala, da stoji na trdnih nogah in da je še vedno stara čitalica Kobaričska.

(Delalsko podporno društvo v Trstu) prazeju dne 19. avgusta obletnico blagoslovije društvene zastave z jutranjo in popoludansko slavnostjo. I. Zjutraj ob 7^{1/2} uri zbereta se udje in odborniki v prostorih društva, Via Molin piccolo štev. 1. Od tod odidejo z godbo, društveno zastavo in odborom na čelu v cerkev sv. Antona novega, kjer jih pričakujejo v svečanih oblekah udinje in odbornice. Točno ob 8. uri se začne sveta maša. Po sv. maši vrnejo se udje in odbor, spremljevani z godbo, istim potom v društvene prostore poobrani zastavo, potem se razidejo. II. Popoludne bude v okicanem vrtu „Mondo nuovo“ veselica, katera začne ob 6^{1/2}, ura in traja do polnoči. Pri veselici sodelujejo pevci, telovadci in godba: poskrbelo se je tudi za umeteljne ogaje. Vstopnina za osebo 20 novč., 10 let starci plačajo 10 novč. vstopnine. Družabniki in družabnice morajo ta dan nositi društveno začenje. V slučaju slabega vremena preloži se veselica na dan 26. avgusta ob isti uri zvečer.

(Požar na Reškem kolodvoru) Kako je postal veliki požar na Reškem kolodvoru, se dozdaj še ni moglo dogmati. Dozdaj je konstatovano, da je zgorelo nastopno blago: Družbi „Adria“ 456 vagonov sladkorja, moko, oliv, fižola, turšiče in jute; tvrdkam: Herzl in dr. 44 vagonov vina, Mrko Burich 25 vagonov vina, Schenker in dr. 80 vagonov raznega blaga, J. Czilag 15 vagonov vina, Bayerthal in Löwy 10 vagonov rib, nekemu Buimpeštanškemu milia 9 vagonov moko.

Slovenci in Slovenke! ne zabitte družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

(Nova publikacija švedskega kralja.) V kratkem izide VII. zvezek spisov kralja Oskarja II. V tem zvezku se prijavljajo vsi govorovi švedskega kralja od nastopa vlade do danšnjega dneva. Večina govorov je v švedskem in norveškem jeziku bila govorjena, vendar je število nemških, angleških in francoskih kraljevih govorov precej veliko.

(Sin predsednika Carnota.) V najobjem rodbinskem krogu se je vršila dne 14. t. m. poroka Ernesta Carnota, sina umorjenega predsednika z milijonarsko hčerjo Marguerito Chiris. Poročal je Madalenske cerkve abé Herzog v stranski kapelici cerkve v Passy-u. V uradnem poslopu se je maire Marmottan s topimi besedami spominjal Carnota.

(Roman pred sodiščem.) V Pragi vršila se je te dni sodna obravnava proti 39letnemu Franu Novotnyju, ki se je sam ovadil, da je pred 10 leti začgal svojo hišo, da se znebi zlobne tačke. L. 1879. je vzel Novotny v zakon Marija Langer ter priženil mali dom. Zakon mu je grenila tača, s katero je imel čestokrat hude prepire. L. 1884. je sklenil znebiti se je s tem, da je začgal svoj dom. Tača pa se je rešila še pravočasno. Novotny je pobegnil, žena mu je umrla kmalu potem, on pa ni našel miru in begal 10 let po svetu. Zdaj se je vrnil in ovadil sam. Sodišče je obsodilo nešrečnega na 6 let ječe.

(Kolera v Marseillu.) Kakor poročajo nekateri listi, je baje v Marseillu in v okolici bilo že več slučajev kolere. V neki tovarni je baje umrlo pet delavcev in dve drugi osebi v neki bližnji hiši. Oficijelno pa te vesti niso potrjene.

(Dosmrta ječa zaradi treh ukrazenih piščancev.) V državi Ohio v Ameriki je bil nedavno obsojen neki mož v dosmrtno ječo, akopram je ukradel samo tri piščance. Ker so namreč tam tatovi postali tako drzni, izdal se je zakon, da se vsak tat, ako je v tretjič obsojen zaradi tatvine, kaznuje z dosmrtnim zaporom. Ker je bil dotični že prej zaradi tatvine dvakrat kaznovan, ga je zadele za neznatno tatvino vsa strogo zakona.

(Pobarvana koza.) V nemali zadregi je bilo te dni vodstvo opere v gledališču Belle Alliance v Berolini. V operi „Démorah“ ima namreč bela živa koza važno ulogo, kot vedno spremjevalka Démore. Vodstvo je imelo dve kozi, jedno belo in drugo sivo. Prva pa ni kazala posebnega „talenta“, druga, ki je bila bolj zanesljiva, pa ni imela neobhodno potrebne bele barve. V svoji zadregi vpraša režiser ravnatelja, kaj mu je storiti. „Pobarvajte jo“ — odgovori na kratko ravnatelj. Ja tako se je tudi zgodilo.

Književnost.

(Učiteljski Tovariš) glasilo „Slovenskega društva v Ljubljani“, ima v št. 16. naslednjo vsebino: Ivo Trošt: Cesar Franc Jožef I.; Fr. Črnagoj: Cvetličje v šolskem vrtu; — Fr. Lavtar: Fitzga; — Naši dopisi; — Vestaik; — Uradni razpis učiteljskih služeb.

(Vatrogasac) ima v št. 16. naslednjo vsebino: Zapiski seje zaveznega odbora gasilnih društev kranjskih dne 29. julija; — Vatrogastvo na selu; — Uplivu vatre nepristupan gradjevni materiali; — Naši dopisi; — Domäse i različite vesti; — Javne zahvale.

Brzojavke.

Dunaj 18. avgusta. Cesarjev rojstni dan se je v vseh kronovinah slovesno praznoval.

Dunaj 18. avgusta. V tukajšnjih političnih krogih se zatrjuje, da pomilosti cesar v kratkem več zaradi političnih činov obsojenih kaznjencev.

Praga 18. avgusta. V predvečer cesarjevega rojstnega dne navadni mirozov se sinodi ni vršil. Ponekod se je zbral mnogo občinstva, ki je čakalo na mirozov, a policija je je razgnala. Ostro postopanje redarjev je prouzročilo neke prepire, vsled katerih je bilo aretovanih pet oseb. Demonstracij ni bilo nikakih.

Lvov 18. avgusta. Z ozirom na imenovanje profesorja na italijanskem vseučilišču v Kamerinu dra. Pacchionija profesorjem na vseučilišču v Inomostu, pravi tukajšnji „Przegląd“, da je to prvi korak k ustanovitvi samostojnega italijanskega vseučilišča.

Budimpešta 18. avgusta. V celi Tatri je zapadel sneg.

Beligrad 18. avgusta. Parcijelna ministarska kriza je rešena. Namesto odstopivših liberalnih ministrov Antonovića in Jovanovića sta imenovana pravosodnim ministrom Kristić, trgovinskim ministrom pa Beligradski župan Bogičević.

Pariz 18. avgusta. Ubegli Vitrac nadaljuje v „Figaro“ svoja razkrivanja. Pričoveduje, da bi bil admiral Gervais po kronskega slavnostih postati minister. Carnot in ožji prijatelji so se bali Gervaisove popularnosti. Takrat se je mudil cesar Viljem v Strassburgu. Dal so falsificirati neka pisma, v katerih se je dokazovalo, da bi bila vojna neizogibna, če postane Gervais minister. Gervais je bil uverjen, da so ta pisma pristna in je umaknil svojo kandidaturo.

Berolin 18. avgusta. „Kreuzzeitung“ javlja, da je policija na dan poroke velikega kneza Aleksandra ujela dva iz Francije došla nihilista, ki sta nameravala atentat na kakega člena cesarske rodotvorne.

London 18. avgusta. Javlja se, da sta se Rusija in Francija porazumeli z Japonsko glede Korejskega vprašanja in da računa Kitajska v tem sporu na podporo Angleške in Nemčije.

Narodno-gospodarske stvari.

Železniški projekti. Več oddelkov inženirjev generalnega nadzorništva avstrijskih železnic izdeluje zdaj podrobne načrte in ogleduje teren, kjer se hoče zgraditi nameravana železniška zvezda med Trustom in Celovcem. Nova železница bi šla iz Celovca preko Kranja in z Bledom po Bohinjski dolini preko sv. Lucije do Gorice. Tudi za železnicu čez Ture se nadaljujejo študije terena. Projekti za prvoimenovano železnicu utegnejajo biti dogotovljeni tekmo bodočega leta, za železnico čez Ture pa še letos.

Nova hranilnica se je ustanovila v Jaski na Hrvatskem na delu ce in je pričela delovati nedavno. Glavnica je zložena iz 400 delnic po 200 kron.

Železniška Pežega Batrina v Slaveniji bude skoraj dodelana in se v kratkem izroči prometu. Tudi proga Pietersice-Našice bude gotova do konca meseca oktobra ter se izroči vsa proga ob tem času prometu.

Vsakdaj naj se o času, ko preti nevarnost kolere, nanko pouči o nje bistvu, o sredstvih, kako se je more ubraniti in o oblastvenih predpisih; in tega bodo črpal pot mirjevalno uverjenje, da se je moci čuvati pred to boleznijo in da more do gotove stopinje vsaki posojnik samega sebe, ako ravra pametno, obvarovati, da ne sboji z kolero.

Paziti je treba pred vsem na motenja, ki bi nastala v prebavljanju, na obstrukcije in posebno na drisko, ko bi se ta pojavila. Zdravo prebavljene ohraniti je treba zmernim načinom življenja, ogibom vsem težko prebavnim jedilom in drugim škodljivostim, ki na prebavno kvarno učinkujejo, kakor tudi s tem, da se čuvamo prehlajenja želodca in vsakega prehlajenja v obče. Zdravo prebavljene izredno pospešujejo znane Marijaceljske želodčne kapljice lekarinja C. Bradyja, ki jih okrepčujejo in osveščajoče na želodec delujejo. Marijaceljske kapljice so vedno pomagale zlasti v slučajih, kadar je prebava motena in v temobi se pripadajo že mnogo let najpriljubljenejšim domaćim sredstvom v obitelji kot prva pomoč, kadar kdo nenadoma zbole.

Dobivajo se v lekarnah v steklenicah, (ki morajo imeti podpis C. Brady) z navodom glede uporabe po 40 kr. in 70 kr. (876-2)

Zahvala.

Podpisani odbor si šteje v prijetno dolžnost, izrekati iskreno zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da se je izborne obnesele letinja z raznimi zaprskami prirejena abitrijentska slavnost tako v moralnem, kakor v gmočnem oziru. Srčna zahvala gre v prvi vrsti slavnima skladateljem govorodoma prof. F. S. Vilharju in prof. Fr. Gerbiću za skrbno vodstvo zborovega petja in godbe. Prvoimenovanemu gospodu, kateri je s svojo ljubeznostjo pridobil hipoma naša mlada srca, dolgujemo neskončno hvaležnost, ker je s svojo navzočnostjo in sodelovanjem povzgndil našo slavnost. Posebno iskrena hvala bodi tudi g. prof. Gerbiću za prekrasno skladbo, katero je zložil v ta namen in tudi za velik trud in požrtvovalnost. Javno zahvalo izrekamo vsem gospodom, ki so blage volje sodelovali pri koncertu, kakor slavnemu kvartetu gg. Pavšek, Branke, Lilek, Kranabath Vogel, slavnemu društvu „Ljubljani“ in bratom hrvatskim tamburščem. Z radostnim arcem se spominjamo tudi narodnih gospic Ljubljanskih, katerih so posebno naše ljubljene goste presestile pri koncertu s krašnimi Šopki. Slavnemu ferijalnemu društvu „Savi“, ki je priredilo slovenskim in hrvatskim abiturientom na čast jako zabaven in vesel „brucuški večer“, izražamo tem potom svojo hvaležnost. Končno izrekamo srčno hvalo slavnemu občinstvu, ki se je tako mnogobrojno odzvalo našemu povabilu in s svojo požrtvovalnostjo pripomoglo, da je naša veselica dosegla takov zmotni uspeh; kakor tudi gospodom govornikom pri banetu, katerih navdušene besede so padle na rodovitna tla. Bratom Hrvatom, tako Zagrebčanom, Varaždinom, Karlovčanom, Rečanom, Dubrovčanom itd., vremenu Bolgaru, potem Slovencem iz Novega mesta in Celju, kakor tudi zastopnikom rasnih slov. in hrv. akadem. društev; tem vsem, kateri so se tako mnogobrojno udeležili našega sestanka, kličemo: Živel!

Odbor združenih slovenskih in hrvatskih abitrijentov v Ljubljani.

VII. izkaz darov za Prešernov spomenik.

Prenesek	gld. 946,50
Dva napredna abiturienta (l. 1893) & 20 kron	20-
Anton Podrekar, učitelj na Humu	250
F. Marzidovič, c. kr. vojaški duhovnik v Trstu	5-
Isplačani kupon za delnico „Narodnega Doma“ v Novem mestu	1,28
Jos. Stritar, c. kr. profesor na Dunaju	10-
Dr. Jos. Vošnjak, deželni odbornik v Ljubljani (od podpisanih gld. 50—tretji rok)	10-
Ptujski dijaki	6-
Skupaj	gld. 1001,28

V Ljubljani, dne 18. avgusta 1894.

Anton Funtek,
blagajnik.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Marije Manc posestvo v Moravi, cenjeno 450 gld., ponovljeno, dne 17. avgusta v Kočevji.

Franceta Nachtigala posestne in užtne pravice do zemljišča v Jurki vasi, cenjene 80 gld., dne 31. avgusta in 27. septembra v Novem mestu.

Franceta Novaka zemljišče v St. Jurji, cenjeno 4440 gld., dne 3. septembra in 8. oktobra v Kranji.

Urša Okorn posestvo v Poveljah, cenjeno 110 gld., dne 3. septembra in 8. oktobra v Kranji. Franca Wohinca, premičnine (razno poštvo), preložena na dan 3. septembra v Ljubljani, (Rosljeva cesta št. 16)

Mateja Jagra posestvo v Ljubljani, cenjeno 6002 gld. 77 novč. (reasumando), dne 3. septembra in 15. oktobra v Ljubljani.

Janeza Klančarja posestvo v St. Marjeti, cenjeno 200 gld., dne 4. septembra in 5. oktobra v Novem mestu.

Jakoba Žorža posestvo na Slapu, cenjeno 1028 gld., dne 4. septembra in 5. oktobra v Vipavi.

Matije Bača zemljišče v Dol. Vremu, cenjeno 86 gld., dne 5. septembra in 6. oktobra v Semečeh.

Ace Vovk, omožene Zevnik posestvo v Vel. Štatenku, cenjeno 100 gld., dne 5. septembra in 9. oktobra v Novem mestu.

Janeza Jaka zemljišče v Rakovniku, (preloženo), dne 5. septembra v Mokronogu.

Mihel Rugej - na zemljišču v Kamnji, Jožefa Zamida v Pijavici, Janeza in Matce Umetka v Črniku in Neže Krnec v Griču, zemljišča, cenjena 310, 475, 715 in 95 gld., dne 5. septembra in 10. oktobra v Mokronogu.

Konkursi: Vsele razdelitve konkursne mase kramarja Frana Terlepa v Ljubljani meje uprake se je konkurs končal. — Dosedanj začasni upravitelj konkursne mase Janeza Rabuseja v Kostanjevici notar g. Aleksander Hudovernik je definitivno potren upraviteljem; njegov namenstnik je notarski kandidat g. Ivan Hudovernik.

Tujiči:

17. avgusta.

Pri Slovnu: Brosch, Seber z Dunaja. — Steinmetz z Monakovega. — Karafiat, Koller iz Trsta. — Ruen iz Inomosta. — Bauerjiz Pulja. — Tomšić iz Zagreba. — Lehmann iz Lipskega.

Pri Malléti: König, Oberbauer, Barman z Dunaja. — Carniel iz Trsta. — Dr. Divjak iz Previa. — Smolik iz Reke.

Pri bavarškem dvoru: Klun iz Pulja. — Trusnovica iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

Da	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. avg	7. zjutraj	734,1 mm.	16,6° C	sl. zah.	d. jas.	42,6 mm
	2. popol.	732,4 mm.	15,8° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	734,7 mm.	12,4° C	sl. zah.	obi.	dežja.

Srednja temperatura 14,9°, za 4,1° pod normalom.

Dunajska borza.

dan 18 avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98
Avtrijska zlata renta	122
Avtrijska kronska renta 4%	97
Ogerska zlata renta 4%	121
Ogerska kronska renta 4%	96
Astro-egerske bančne delnice	1011
Kreditne delnice	364
London vista	124
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61
20 mark	12
20 frankov	9
Italijanski bankovci	44
C. kr. cekini	5

Dan 17. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	123
Kreditne srečke po 100 gld.	197
Ljubljanske srečke	24
Rudolfove srečke po 10 gld.	23
Akcije anglo-avstri. banke po 200 gld.	169
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	313
Papirnatи rubelj	1

V vročem letnem času
se more priporočati kot najboljša in najkoristnejša (51-3)
osvežajoča in izmerna pihača,
posebno pripravna za mešanje z vinom, konjakom in sadnimi sokovi,

**OLAVNO SKLADISTE
MATTONIJEVE
GIESSHUBLER**
KISBLINE
Ta upliva osveževalno in oživljajoča, vzbuja slast do jedij, pospešuje prebavljeno. Po letu je pravo okrepčevalno sredstvo.

Hafnerjeva pivarna.

v nedeljo dne 19. avgusta t. l.

KONCERT

tirolske pevske družbe (900)

PLONER iz Inomosta.

Začetek ob 7. ur. Vstopna prosta.

Nizko kolo

(890-1)

je na prodaj po nenavadno nizki ceni.

Naslov se izvē pri upravnīstvu „Slovenskega Naroda“.

Glavna reprezentanca v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani

Primož Hudovernik

Kolodvorske ulice št. 18.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeno pribajali in ostajalni časi omogočeni so v prednjevoropškem času. Srednjevoropški čas je krajnji čas v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. ur 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celoce, Franzensfeste, Ljubljano, čas Selthal v Aussee, Ischl, Graden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linz, Budejovice, Pisen, Marijine varo, Eger, Karlova varo, Prago, Lipšic, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. ur 7 min. ajtiraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. ur 10 min. ajtiraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celoce, Franzensfeste, Ljubljano, Dunaj, čas Selthal v Aussee, Ischl, Graden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. ur 12 min. dopolnjuje mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 12. ur 50 min. dopolnjuje osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celoce, Franzensfeste, Ljubljano, Dunaj.

Ob 5. ur 30 min. sicer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljane (juž. kol.).

Ob 5. ur 53 min. ajtiraj osebni vlak v Dunaj via Amstetten, Lipšic, Prago, Francovih varov, Karlovin varov, Egra, Marijineh varov, Pljan, Budejovice, Solnograd, Linca, Steyr, Linz, Graden, Ischl, Aussee, Pariz, Geneva, Curih, Bregenz, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubljana, Celovac, Boljaka, Franzensfeste, Trbiš.

Ob 8. ur 6 min. ajtiraj mešani vlak in Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. ur 27 min. dopolnjuje osebni vlak v Dunaj via Amstetten, Lipšic, Prago, Francovih varov, Karlovin varov, Egra, Marijineh varov, Pljan, Budejovice, Solnograd, Linca, Steyr, Pariz, Geneva, Curih, Bregenz, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubljana, Cel

Na živcih bolnim

(splošna nervoznost, migrena, breznenost, omotica, otrpelost, če pojemna pametovanje ali spomin) se priporoča, da se seznanijo z novo zdravilno metodo, ki je imela velikanski uspeh ter je pripričajoča mnogim medicincem najstopele in ki je poleg tega izredno priprosta. Natančna opisovanja pošilja brezplačno knjigarna (884-1)

Karla Valentina sin, Pečuh, (Fünfkirchen).

Zobni zdravnik D^r. ROMAN JACOBI

ustavlja po najnovejši in najboljši metodni
umetne zobe in zobovja.

**Plombira in izdira zobe brez
bolečin.** (186-14)

Zdravi sploh vsako ustno bolezni.

Ljubljana, Stari trg št. 4.

Koncipijenta

z legalno prakso vzprejme v svojo pisarno

dr. U. Lemež (877-8)

odvetnik v Slovenski Bistrici.

Namizni raki

Najizbornejše oplemenjene vrste, lovijo se vsak dan, da so vedno sveži, razpoljiva pod južnimi, da dajejo življenje, v poštih košaricah poštine in v celini prosto po poštinskem povzetju: 110 kom. raki za jubo gld. 2-50, 80 kom. srednje namizni raki gld. 3-5, 60 kom. velikanov z debelimi škarjami gld. 3-50, 40 kom. solo-velikanov gld. 4-50 in 32 kom. solo-velikanov, tako finih, čudovite živali, gld. 5-25. (854-5)

F. Schapira, Stanislav st. 274, Galicija.

Prevzetev mizarske delavnice.

Usojam se p. n. občinstvu naznati, da sem prevzel in popolnoma preuredil poprej Regaljovo

mizarsko delavnico

na Sv. Petra cesti št. 21 v Ljubljani.

V delo vzprejemam vse v mizarsko stroko spadajoča dela, pohištveno robo, stavbena dela, cerkvena dela itd. (849-8)

Priporočevanje se na obila naročila, zagotavljam točno postrežbo in solidno pa ceno delo ter blestimo z odličnim spoštovanjem

Fran Burger.

Franc Novak p. d. Mihac

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

priporoča svojo veliko in mnogovrstno zalogu

raznih pušk

izdelanih po najnovejšem sistemu, in raznih lovskih potrebščin ter izvršuje vsakojakra popravljjanja točno in po najnižji ceni. — Za izbornost blaga se jamči. — Vse moje puške so (3) prej dobro preskušene, predno se odpolijo naročnikom. (843)

Ceniki se na zahtevanje pošiljajo brezplačno.

Velika Levovska lotterija. 2024 dobitkov.

Glavni dobitki

60.000 gld., 10.000 gld., 5.000 gld.

v gotovini samo z 10% odbitkom.

Levovske srečke po 1 gld. priporočata: Menjalnica J. C. Mayer in glavna tabaćna prodajalnica A. Gruber.

Prej. J. Gebe. **Fran Čuden** Prej. J. Gebe.

→ urar ←

v Ljubljani, Glavni trg št. 25

(Podružnica v Trbovljah)

priporoča sl. občinstvu ter posebno pred. duhovščin svojo bogato zalogu

švicarskih žepnih zlatih, srebrnih in nikelnastih ur, stenskih ur z nihalom, ur budilnic, verižic, prstanov, uhanov (120-31)

in vseh v to stroko spadajočih stvari po najnižjih cenah.

Popravila izvršujejo se natančno pod poročtvom.

— Zunanja naročila se hitro izvršujejo po pošti.

Ceniki so vedno na razpolaganje zastonj in franko.

(276) FRAN CHRISTOPH-ov (14)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sami laktirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo.

— Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorek laktiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri Ivana Luckmann-a nasledniku: FRAN CHRISTOPH,

izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Antonu Stacul-u.

FRAN ŠEVČIK

puškar

Židovske ulice št. 3

v Ljubljani

svojo bogato zalogu

vseh vrst orožja in lovskih potrebščin

kakor tudi puške in samokrese lastnega izdelka.

Vsa v njegovo stroko spadajoča dela se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Najboljše se nalagajo glavnice

če se kupujejo

4% založnice gališkega zemljiško-kreditnega društva.

Iste donašajo

dobička več ko 4 odstotke

ter uživajo pravo

pupilarne varnosti,

se ne smejo obdačiti in niso fatiranju podvržene,

se lahko vložé kot kavcija in kot vojaška ženitna kavcija; razen tega je vsakih 100 gld. založnic za-

varovanih po hipotekarni vrednosti 253 gld. 38 kr.

Založnice se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. C. MAYER-JU

banka in menjalnica v Ljubljani.

(568-28)

Kamnoseška obrt in podobarstvo.

Vinko Čamernik

kamnosek v Ljubljani, Parne ulice št. 9
filiala na Dunajski cesti nasproti Bavarskemu dvoru

(poprej Peter Toman)

priporoča se za izvrševanje

cerkvenih umetnih kamnoseških del
kakor oltarjev, tabernakeljev, prižnje, obhajilnih miz, krstnih kamnov itd., nadalje za vsakovrstna

stavbena kamnoseška dela

kakor tudi za izdelovanje plošč iz vsakovrstnega marmorja za pohištvo.

Ima tudi bogato zalogu

nagrobnih spomenikov iz raznovrstnih marmorjev, napravljenih po najnovejših arhitektoničnih obrisih po tako nizki ceni.

Oskrbuje napravo kompletnih družbinskih rakov in vsakako popravljanje. (10-33)

— Obrise, načrte in vzorce posilja brezplačno na vpogled.

Dolenjsko vino!

Le pristno blago ponuja po primerni ceni v množini od 56 litrov naprej vsem tistim, ki so prijatelji pristni in zdravi vinski kapijci. (889-2)

Fr. Paulin,

posestnik v Št. Rupertu, železniška postaja Trebnje.

Hiša št. 3

v Ključavničarskih ulicah

se iz proste roke proda najcenejše. Ista je v sredini mesta in prikladna za vsako manjšo obrotnijo. — Povpraša naj se v pomočni blagajni, Židovske ulice št. 8, I. nadstropje. (785-3)

PHÖNIX-POMADA

na razstavi za zdravje in vredavanje bolnikov v Stuttgartu 1890 odlikovana z nagrado, je po zdravniškem izreku in mnogih zahvalnih pisnih, katerih število gre v tisoče, priznava kot jedino, zares resno in neškodljivo sredstvo, s katerim se doseže tako pri gospoh kakor pri gospodih lepa in bujna rast lasij in se prepreči, da ne izpadajo in da se ne dela mej njimi prhot; mladi gospodje dobé po nje rabi močne brke. Za uspeh in za neškodljivost se garnantuje.

Lonček 80 kr., če se pošlje po pošti ali proti povzetju 90 kr.

K. Hoppe, Wien, XIV., Hötteldorfstrasse 81. (200-25)

Kwizdina protinova tekočina.

Mnogo let sem preskušeno n bolesti utrujujoče domače sredstvo. Jako okrepujoče, če se ž njo drga pred vsako veliko touro in po vsaki touri. Cena 1/4 steklenici avst. velj. gld. 1—, 1/4 steklenici avst. velj. 60 kr.

Glavna zaloge:

Okrožna lekarna v Korneuburgu pri Dunaju.

Dobiva se v vseh lekarnah.

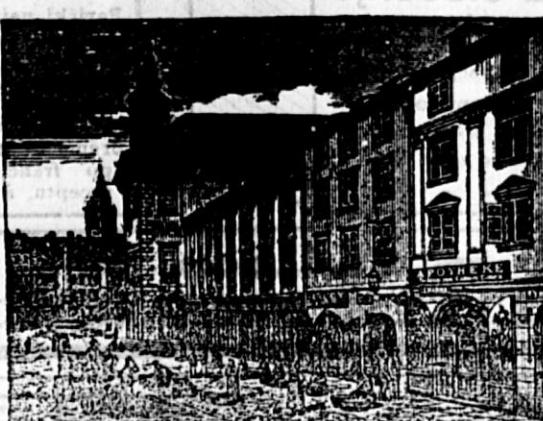
Paziti naj se blagovoli na varstveno znamko in zahaja naj se izrecno (213-8)

Kwizdina protinova tekočina.

Gostilna

oddal se takoj z vso opravo in z gostilniškim obrtom zaradi preselitve in otvoritve družega obrta.

Več o tem poizvle se v zavodu A. Kalija, v Ljubljani, Prešernov trg. (897-1)

Nepresegljivo za zobe

je

I. Trnkóczy-jeva ustna voda

aromatična, upliva okrepujoče, zabranjuje gnijilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. Trnkóczy-jev zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepujoče ter ohranjuje zobe svetlo-bele, à 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja (505-16)

Ubald pl. Trnkóczy
lekar

v Ljubljani zraven rotovža.

Zunanja naročila se s prvo pošto razpošiljajo.

Vešči tesarji

dobé trajno službo tudi čez zimo pri tesarskem mojstru Lagler Josipu v Gradeč, Wegnergasse št. 18. (886)

Učenca

vzprejmam takoj v mojo prodajalico z manufakturnim in specerijskim blagom in z deželnimi pridelki.

(899-1) F. Skušek v Metliki.

Krčma

v bližini železniške postaje oddal se na račun z dobrimi pogoji. — Več se izvle v upravnosti "Slovenskega Naroda". (892-1)

Pomočni uradniki

z mesečno plačo začetkom 45—50 gld. se takoj vzprejmejo v Graški pisarni neke delniške družbe; isti morajo biti popolnoma veči nemškega in slovenskega jezika v govoru in v pisavi in imeti izpisano pravo, ki je lahko čitljiva. Daljni pogoji so: razumni, hitri delavci, neomadeževana preteklost, neoženjeni, popolno zdravje. V slučaji posebne potnosti in prav dobrega vedenja kasneje definitivno nameščenje s pravico do pokojnine. Prošnje v nemškem in v slovenskem jeziku (s prepisi spričeval) pod „201.191“ v Gradeč poste restante. (872-8)

Vozni listki v Sev. Ameriko

(6-33) pri
nizozemsко-ameriški
parobrodni družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7. DUNAJ.

Vsak dan odprava z Dunaja.
Pojasnila zastonj.

Mala oznanila.

Pod Trnco št. 2.

**Veliko
zalogo
klobukov**
priporoča
J. Soklič.
Gledališke ulice št. 6.

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja Josipa trg.

Velik sračni vrt, stekleni salon
in kegljišče.

Priznano izvrstne jedi in pihače
in skupno obedovanje.

(22) F. Ferlinc, restavratér.

M. RANTH

(Viktor Ranth) (27)

Ljubljana, Marijin trg 1
priporoča veliko zaloge oprem za krojace in čevljarje, beloprentebla blaga in podvele, bombaža in ovčje volne, preje za vezanje, pletenje, šivanje in kavljanje, tkanega in nogovičarskega blaga, predpasnikov, životkov in rokovic, pozamentirskega in drobnega blaga, trakov, tipk in petljanj, čipkastih zaves in preprog, umeteljnih cvetk in njih delov.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (33)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izberu.

Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Ustanovljeno J. J. NAGLAS leta 1847.

tovarna pohištva

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in

Gospodske ulice (Knezji dvore).

Zaloga jednostavnega in najfinijega lesene in oblažinjenega pohištva, zrcal, strugarskega in pozlatarskega blaga, pohištvene robe, zavés, odelj, preprog, zastiral na valjčih, polknov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, neprgorne blagajnice. (35)

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3
priporočata p. n. čast. občinstvu svojo
veliko zaloge vsakovrstnih
pečij in glinastih snovij
kakor tudi
štедilnikov
in vseh v to stroko spadajočih del po
nizkih cenah. (31)

Podobe

umrlih urednikov „Slovenskega Naroda“
(Ant. Tomšič, Jos. Jurčič, Ivan Železnikar)
dobivajo se
na karton-papirji tiskane
komad po 20 kr.

v „Narodni Tiskarni“, pri gospodu
A. Zagorjan-u in pri drugih knjigo-
tržcih.

Maksimilian Pataf-ova naslednika

F. Merala & Boneš

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 32,

ali pa sv. Petra nasip št. 27

priporočata se p. n. občinstvu za ženske in moške oblike, razparane in cele, iste se lepo očedijo; vzprejemata vsako-

vrstno pregrinjalja, svilatne robce in tra-

kove za pranje in pobaranje, kakor tudi svilatno, bombažno in mešano

blago vseh barv. Oblike se čisti, pere

in barva hitro, dobro in po nizki ceni.

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Vrhniškega piva.

Priznano izvrstna restavracija z veliko
dvorano za koncerte itd. in lepim
vtrom. (36)

— Kegljišče je na razpolago. —
Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Čast mi je naznanjati, da sem pre-
vzela po smrti mojega moža Frana Toni

kovaško obrt

katero bodem nadaljevala, ter se pripo-
ročam za vsa v to stroko spadajoča dela
po nizkih cenah, zlasti za nove podkove.
Dobro delo in točna postrežba.

Z velespoštovanjem (37)

Ivana Toni

v Vodmatu št. 4.

Posredovalnica služb in stanovanj G. Flux

na Bregu št. 6 (894)

Stiče nujno: levec, priprostega dečka (strežaja) za grofko hišo; 2 pestunji za Pulj in Bled; več kuharic za Dunaj, Pulj, Meran; gostilniško kuharico za Ljubljano.

Stanovanje in hrana

se išče za učence III. razreda na vadnicu s početkom šolskega leta. — Ponudbe gospodu Pavlu Drahsterju pri J. C. Mayerju v Ljubljani. (895)

Učenec

poštensih starijev, 13—14 let star, vzprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom pri **Antonu de Schiava v Cerknici**. Želi se znanje nemškega jezika. (879/2)

30 gld. na mesec

postranskega zasluka z visoko provizijo lahko zasluži vsakdor, ki ima mnogo znanstev, s prejemanjem naročil na patentovane predmete, ki se prav lahko spečavajo v vsakem okraju. Ponudbe z znako za 5 kr. za odgovor pošiljaj F. Hamáčku v Pragi 1080/II. (898—1)

Lekarna „Pri orlu“, Svobode naslednik

v Ljubljani, Prešernov trg

svoje specijalitete za poletno dobo:

Za čiščenje ust in zob

(antiseptično).

Menthol:

voda za usta à 40 kr.
prašek za zobe à 30 "
pasta " à 20 "

Toilettne predmete:

Pariški najfin. toiletni poudre, rudeč, bel in rumen, à 10 in 25 kr.
Ameriški vaseline, najnovejši zavoj, à 10, 15 in 20 kr.
Crème celeste, prirejen po francoskem orig. receptu, à 10 kr.

Za okrepcjanje:

Pristno francosko žganje, originalna polnilne, à 40 in 60 kr., vnosno in notranje uporabljivo.

Dunsjske kapljice za želodčni krč, preskušeno domače sredstvo za želodč, ki se prizorda zlasti za dobo azijskega kota domače sredstvo in za potovalec, ulesuje bolesti in je jasno krepilno, à 10 kr., dvanaestkratna 1 gld.

Indiccon

novi, najboljše sredstvo proti kurjim očesom in bradavicam, à 30 kr., neprekosljivo.

Obvezila

lastni proizvod
najceneje. (836—3)

Istarska vinarska zadruga v Pulji

usoja se naznani slavnemu občinstvu, da je odprla

zalogu raznovrstnih svojih vin za Dolenjsko

in poverila zalogu gospodu

Edvardu Rozini

v Kandiji pri Novem mestu.

Ponuja se torej slavnemu občinstvu ugodna prilika, da si oskrbi brez posebnih stroškov pristna, dobra istrska vina, katera ima v zalogni zadruga, ki se priporoča slovenskim rodoljubom za obila naročila. (863—3)

Fran Kaiser

puškar

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6
priporoča svojo veliko zalogu

orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovece.

Specijalitete (803—5)

v po meni izdelanih ekspresnih puškah in ptičaricah.
Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

Odkrivljeno: Gradeo, Trst, Zagreb, Gorica.

St. 100/pr.

Razpis.

V deželnem blaznici na Studencu poleg Ljubljane izpraznena je

služba hišnega zdravnika

s katero je združena plača 800 gld., pravica do 6 v pokojnino nevštevnih petletnic po 50 gld., prosto stanovanje, kurjava in svečava.

Prošnje za to službo naj se pošljejo

do 31. avgusta 1894. leta

podpisemu deželnemu odboru, morajo pa biti podprtne z dokazili o doktoratu vsega zdravilstva, o službovanji v kakem zavodu za umobolce ali obiskovanji kakega psihiatričnega tečaja, o starosti, o znanji slovenskega in nemškega jezika ter o vseh drugih merodajnih osebnih razmerah prosilčevih.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 2. avgusta 1894.

E. SCHMARDER

priporoča p. n. potujočemu občinstvu svojo oblastveno dovoljeno

potniško pisarno

s pravico za preskrbovanje

(858—3)

navadnih, povratnih, naročniških in obhodnih voznih listov, za prirejanje zabavnih, romarskih in drugih posebnih vlakov, dalje za prodajanje pojasnil potnikom za tu- in inozemstvo, po železnici in po morji.

Pisarna je v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6.

Opomba: Ker se v zadnjem času prirejajo posebni vlaki tudi od nepoklicane in neopravilne strani, usojam si opozarjati slavno občinstvo, da sem storil proti tem posegom v mojo koncesijonirano obrt primerne korake pri pristojni kazenski oblasti. Slavno občinstvo blagovoli naj se tedaj obračati v vseh v stroku potovne pisarne spadajočih zadevah v svojem lastnem interesu jedino te do moje pisarne, ker na Kranjskem nima nihče drugi jednak koncesije.

Advokat

dr. Viktor Supan

je otvoril

svojo pisarno

v Ljubljani

na Bregu št. 16, I. nadstr.

Marija Drenik

v hiši „Matice Slovenske“.

Bogata zaloga najfinejših kravat, zavratak, srajc za gospode, nogovic, robcev,

v katere se črke najhitreje zaznamujejo,

po zelo nizki ceni.

(745—4)